Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 улиця св. Антонього.

Письма принимають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостваxъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 15. Субота 19 (31) Сѣчня 1891. Рôкъ I.

Переглядъ політичный.

Загальный приходъ Державы нашои зô всѣхъ податкôвъ въ роцѣ 1890 вынѣсъ суму 336.611.833 зл. а. в., а понеже доходъ сей выносивъ въ р. 1889 суму 327,014.478, проте загальна надвыжка выносить 9,597.355 зл. а. в. Та надвыжка повстала зô збôльшеныхъ доходôвъ зъ податкôвъ безпосередныхъ зъ додаткôвъ консумпційныхъ, а также зъ належитостей правныхъ и таксъ; за то зменшенье доходôвъ податковыхъ выказують рубрики: соли, котра принесла о 324.764 зл. менше якъ въ року минувшôмъ, тютюнъ о 1.859.573 зл., стемплѣ о 428.816 зл. менше. Що до подрôбностей то въ додатку доходовôмъ позыскано въ року 1890 доходъ высшій о 1,173.336 зл., зъ податку ôдъ горѣвки высшій о 2,025.521 зл., въ податку ôдъ пива высшій о 972.199 зл. въ оплатахъ консумпційныхъ ôдъ цукру высшій о 4.367.387 зл. Надвыжки тѣ замыкають ся въ повысше выказанôй загальнôй надвыжцѣ приходôвъ.

Выказъ сей податкôвъ доводить лишень значного полѣпшеня стану економичного въ порôвнаню зъ минувшими лѣтами. Дѣйстный приплывъ податкôвъ перевысшавъ всюда прелиминарь, що доказуе, якъ обережно п. Министръ Дунаевскій укладае буджеты. А що больше, видно зъ выказу того, що надвыжку приписати належить не пресси и збôльшеню податкôвъ, но плыве ôнъ зъ розвою и полѣпшеня стану економичного, наколи податки того рода, якъ ôдъ пива оказують бôльшій приходъ. Тому цѣлкомъ справедливо пôднесла праса французка и нѣмецка, що полѣпшенье финансôвъ въ Австріи приписати треба п. Министрови Дунаевскому.

Въ соймѣ угорскôмъ внѣсъ министръ правосудія проектъ уставы о судовництвѣ конзулярнôмъ. Пôсля того проекту мае бути заложеный въ Константинополю найвысшій трибуналъ конзулярный, котрый мае рѣшати въ другôй и третôй инстанціи.

Президентомъ мае бути по черзѣ разъ австрійскій, а разъ угорскій гражданинъ. Судъ мае ся складати зъ рôвного числа угорскихъ и австрійскихъ судѣѣвъ. Судѣѣвъ, котрѣ суть независимѣ и сталѣ, именуе Цѣсарь, на представленье министерства ôдповѣднои половины, въ порозумѣню зъ правительствомъ другои половины и Министерствомъ справъ заграничныхъ. Власть дисциплинарну мае выповнювати Министерство справъ заграничныхъ. Судъ конзулярный буде выдавати засуды въ имени Цѣсаря. Силу обовязуючу уставу обмережуе проектъ на лѣтъ десять. Противо того проекту надае ся цѣла опозиція до борбы зъ Министромъ правосудя Szilag-имъ. Органа скрайнои лѣвицѣ закидують проектови, що творить нову вспôльну институцю.

Можна се було предвидѣти, божь Угры докладають всѣхъ силъ, щобы уникнути лучности зъ другою половиною Монархіи, и рѣчею певною, що найтяжше приходить ся имъ признати що суть Австрійцями.

Соймъ ческій, якъ донесли мы о тôмъ въ въ вчорайшôмъ тельеграмѣ, скôнчивъ свои обрады. При замкненю сесіи score положивъ Намѣстникъ натискъ на тое, що все то, що соймъ зробивъ, мае условія до вытвореня мирного стану рѣчей въ краю и додавъ, що всѣми силами буде пôдносивъ тѣ стремленя, котрѣ мають на цѣли запоруку краеви покоевыхъ ôдношень, при рôвночаснôмъ береженю правъ, прислугуючихъ обомъ народностіямъ.

Противно задивляе ся на сю справу органъ Бисмарка *Hamburger Nachr.* Дневникъ сей доказуе, що Австрія хоче собѣ устелити дорогу до уложеня пріязныхъ ôдношень зъ Россіею, а доказомъ того власне подорожь Архикнязя до Россіи. А яко конклюзію зъ того высновуе, що и Нѣмцѣ мусять ся старати о примиренье зъ Россіею. „У Вѣдни — пише сей дневникъ — думають, що наколи межи Берлиномъ а Петербургомъ зôрванѣ ôдношеня, то Нѣмцѣ мусять бути бôльше зависимѣ ôдъ Австріи. Австрія домагае ся зъ однои стороны ôдъ Нѣмець жертвъ на поли оплатъ, а зъ другои глядить зближеня ся зъ Россіею. Для тыхъ то причинъ повиннѣ и Нѣмцѣ старати ся приближити якъ найбôльше до Россіи.“

Принятье Архикнязя Фердинанда де Естъ въ Петербурзѣ мае бути дуже торжественне. Праса россійска не устае выводити розличныхъ догадокъ зъ причины тои подорожи. Тымъ часомъ найпевнѣйшою есть рѣчею, що подорожь та буде мати цѣху простои гречности, але не можна ѣй приписувати найменшого значеня політичного.

Ôдносины межи Австріею а Турціею суть якъ найлѣпшѣ. Вправдѣ недавно тому пущено вѣсть, що Австрія мала вспôльно зъ Англіею заняти Салонику, но зô стороны англійскои заперечено тому рѣшучо.

Fremdenblatt обговорюючи тоту справу, и зазначивши, що въ першôй хвилѣ назвавъ вѣсть тоту неправдивою кôнчить ось такъ:

„Въ Константинополи вѣрять всѣ дуже добре, що Австро-Угорщина не терпить авантурничои и заборчои політики, а ôдносины нашои Монархіи зъ Турціею суть такъ хорошѣ, що здае ся бути неможливымъ, щобы въ турецкихъ кругахъ рѣшаючихъ могли подôбнѣ выгадки дѣйствовати на некористь Австріи.

Въ справѣ обсадженя амбасадора турецкого у Вѣдни пише *Pol. Corresp.* що зъ Кон-

---

Красенька.

Новеля **Валеріи Солецкои**, перевѣвъ **Є. Л.**

(Дальше).

Знають всѣ добре, що Андрухъ Мотрынъ то піячиско. Не одна смѣе ся зъ Мотры, що така велика и сильна, а дае ся бити чоловѣкови — не одна скаже: „а ябы своему тое, та тое зробила, якъ-бы мене и пальцемъ тôркнувъ“ — та по правдѣ нѣкто ся не дивуе; кожда знае, що святѣ слова Мотрѣ: „хлопъ на то, щобы бивъ“; а знову язею зовуть всѣ невѣсту, що бъе власного чоловѣка. Инакше оно ся каже, а инакше есть на тôмъ свѣтѣ.

Мотря тымъ часомъ жене и жене на передъ. Спѣшить ся ѣй до дому. И за Андрухомъ важко; и дѣтей двое въ хатѣ и старый дѣдусь и Красенька.

— Ахъ Матѣнько Божа!... Красенька тамъ десь гибне ôдъ голоду; дôдня; якъ Мотря йшла зъ молокомъ до мѣста, не лишила Красенцѣ нѣ стебелины въ жолобѣ. Бо и стебелины не було на цѣлôмъ обôйстю. Нынѣ выдоѣла коровицю при листю зъ капусты; солодке оно и на молоко добре; але що тамъ, всегда то листь, а не паша.

И знову спѣшить скорше, а гадка за тое бодай на хвилю ôдôрве ся ôдъ тои журбы всѣлякои, та летить де инше.

Що правда то правда, вже Андруха любить она дуже. Але то знову не грѣхъ! Тажь ôнъ еи, а не чужій. Єгомость ихъ повязали, та казали присясти до смерти. А любить его Мотря, дуже любить, за него и въ огонь и въ воду-бы пôшла, а найбы не знати що лихого ѣй зробивъ, то якъ гляне лишь на ню тыми голубими очима, що сіяють якъ зôрки на небѣ, то вся злôсть заразъ мине ся.

Ой цѣлувала-бы его цѣлувала ажь до кôнця свѣта. Якъ ôнъ еѣ пригорне, притисне, приголубить, та слово щире скаже, то ажь морозъ пôде по тѣлѣ ôдъ тыхъ радощѣвъ, а очи мовъ-бы пôтьмою заходять — цѣлкомъ такъ, якъ у Львовѣ въ церквѣ волоскôй заспѣвають складно Херувимскую.

Грѣхужь въ тôмъ певно не ма! А таки бѣда зъ тымъ Андрухомъ — бѣда! Сѣмъ лѣтъ вже буде на св. Михайла, якъ живуть они разомъ. — Першого року, то ôнъ еѣ тôлько що и цѣлуе, пригорне до себе и знову цѣлуе. Тôлько разъ, що трохи побивъ еѣ, якъ прійшли зъ весѣля ôдъ вôйта. Та якъ тогды не було и бити. На весѣлю всего до волѣ и принука була, перебравъ трошки мѣрку, ну и побивъ Мотрю, щожь дивного?

Другого року то вже що двѣ недѣлѣ бивъ, третого звычайно що тыждень, а потôмъ то вже безъ кôнця и мѣры, коли ся трафить то и бъе.

Але Мотря привыкла вже до того такъ, якъ до молитвы. Або еѣ болить то що! Де тамъ! Єще и на здоровлье йде, бо всегда така червона и найсильнѣйша зô всѣхъ молодиць. Такъ вже бути мусить. А Андрухъ не бъе якъ другій, або руки ему послабѣли, або хиба зъ любови бъе, отъ, щобы здорова та червона була. А якъ ся трафить синякъ, то такій малый, Боженьку! до недѣлѣ слѣду не ма.

Та найбы вже тамъ и бивъ, на то ôнъ и хлопъ. Але одно то зле, що запивае ся, въ корчмѣ сидить, а якъ хлопъ въ корчмѣ, ну кому то казати — худоба ся нищить. Баба, хотьбы не знати якій козыръ, а все не то, що хлопъ. Сѣмъ лѣтъ тому, якъ выйшла Мотря за Андруха. Тогды, крôмъ хаты було еще и пѣсть шнурôвъ грунту: чотыры по ôтцю, а два по дѣдови.

Вже передъ весѣльемъ зле говорили люде за Андруха. Говорили, що піякъ и нероба, и Богъ знае що. Але люде, якъ люде, на то ихъ Богъ сотворивъ, щобы говорили. Мотря якъ ся наперла, пôшла за Андруха, на своѣмъ поставила. И Андрухъ зъ початку на злôсть людямъ бравъ ся за роботу и минавъ корчму зъ далека. Мотря тогды зъ горы дивила ся на всѣхъ; таки на еи выйшло. Давъ Богъ гостя въ хату, прійшла на свѣтъ маленька Феся, Андрухъ то вамъ ставъ такій тихенькій, що самъ неразъ дитину колысавъ.

Та потому, якъ разъ заглянувъ до корчмы, то жиды орекли го чи що, бо ôдъ того часу вже и медомъ не задержить его въ хатѣ.

стантинополя доносять себѣ-то-бы зъ многихъ кандидатôвъ двохъ лишень єсть такихъ, которыхъ можнабы принятн въ пропозицію. Перш͏ій єсть; Шакиръ-паша, такъ зовимый „усмиритель Креты“ и бувшій амбасадоръ въ Петербурзѣ; другій нынѣшній посолъ турецкій въ Мадритѣ, Туркганъ-бей. Той послѣдный бувъ давнѣйше совѣтникомъ льґаційнымъ амбасады турецкои въ Берлинѣ, опôсля посломъ въ Римѣ, а теперь въ Мадритѣ. Султанъ тримає ся давного свого звычаю, и обсаджує амбасады лишень ревными Мусулманами, тымъ бôльше що и ґабинеты европейскій волять ихъ, якъ христіяньскихъ представителѣвъ Турціи. Въ справахъ вѣры мають они о много бôльше яснѣйшихъ поглядôвъ и енергіи, якъ христіяньскій амбасадоры, котрй боять ся и найменшихъ уступствъ а то длятого, щобы не посуджено ихъ, що не суть прихильнй магометанизмови.

Италійскому парляментови предложено буджетъ державный. Министръ скарбу освѣдчивъ, що правительство має сильне постановленье привернути рôвновагу, а привернути дорогою ощадностей и збôльшеня податкôвъ ôдъ алькоголю, що принесе збôльшенье приходôвъ о $33^9/_{10}$ миліонôвъ лирôвъ. Въ кôнци заявивъ министръ, що правдоподобно обôйдесся безъ збôльшеня податкôвъ. По нашôй гадцѣ безъ збôльшеня податкôвъ обôйти ся остаточно мусить, бо станъ цѣлои Италіи теперь такій, що бôльшихъ податкôвъ не булобы зъ чого стягнути.

Доносять зъ Бѣлграду, що вскорѣ має наступити порозумѣнье зъ королевою Наталіею, котрôй вôльно буде въ стисло означеныхъ часахъ ôдвѣджувати короля Александра, або приймати его у себе. Наталія має годити ся на сй условины.

Берлиньска комисія для охороны справы робôтникôвъ, закôнчила въ другôмъ читаню свои обрады приготовавчй. Одногосно принято заказъ працѣ недѣльнои. Выплата за роботу має бути тыжнева. Школы доповняючй будуть обовязковй, зъ деякими однакъ обмеженями. Обширне застосованье знайде также охорона здоровля и моральности въ робôтняхъ. Дѣти, пôдлягаючй обовязкамъ шкôльнымъ, не можуть бути занятй по робôтняхъ. На желѣзницяхъ має устати въ недѣлѣ и свята рухъ товаревый.

Въ румуньскихъ кругахъ правительственныхъ настало немале занепокоенье на вѣсть, що на сербско-болгарскôй границѣ концентрує ся войско и що роблять ся якйсь военнй приготовленя. Загально догадують ся, що Болгарія довѣдавшись, що товариство плавбы по Дунаю кн. Гаґарина привезло до Сербіи 30.000 карабîнôвъ Бердана и що тй карабіны роздано милиціи сербскôй, стала ся побоювати якогось нападу зô стороны Сербіи и почала чимъ скорше скрѣпляти свои ґарнізоны въ Видини и Ломъ-Паланцѣ, та концентрувати войска на другихъ важнѣйшихъ точкахъ вздовжь границѣ. Правительство румуньске стереже звычайно шильно того, щобы въ краю не ширити непокоячихъ вѣстей, колижь повысшу вѣсть подали и двѣ румуньскй ґазеты, котрй звычайно беруть свои информаціи зъ министерства дѣлъ внутрѣшныхъ и заграничныхъ, то се сталось мабуть для того, що румуньске министерство войны хоче зажадати ôдъ парляменту 45 міл. на цѣли военнй — и хотѣло теперь пригадати краєви его патріотичный обовязокъ.

Зъ Чилѣ доносять, що повстанцѣ обсадили мѣста: Pisagna, Coquinello и La Serena. При стычцѣ, котра ôдбула ся дня 22 с. м. межи повстанцями а войскомъ правильнымъ, послѣдне зôстало побите. Нѣмецкй газеты однакъ пишуть, що справа та не єсть такъ страшною, якъ розголошено и що дасть ся мирно полагодити, тымъ бôльше, що президентъ Balmaceda готовъ здѣлати деякй уступства на корысть противнои правительству партіи.

Справы краєвй.

На нынѣшнôй сесіи Выдѣлу краєвого на порядку дневнôмъ була справа стипендій для ученикôвъ школъ публ. Роздано 105 стипендій.

Краєва комисія для справъ рôльничихъ ôдбуде перше засѣданье у Львовѣ на дни 5 лютого с. р. о годинѣ 10 передъ полуднемъ въ салѣ раднôй Выдѣлу краєвого. Порядокъ денный обôймає: Выборъ четырохъ членôвъ комисіи по гадцѣ § 4 статуту комисіи. Выборъ секціи сталои комисіи по гадцѣ § 9 статута. Повѣдомленя ôдъ Выдѣлу краєвого. Внесеня членôвъ Выдѣлу.

Засѣданье краєвои комисіи промысловои ôдбуде ся дня 2 лютого с. р. о годинѣ 11 передъ полуднемъ въ салѣ раднôй Выдѣлу краєвого, въ забудованю соймовôмъ. Порядокъ денный обôймає: Справозданье зъ дѣяльности секціи администраційнои и бюра ôдъ часу послѣдного повного засѣданя комисіи, справоздавець п. Романовичь. — Справа закладаня новыхъ школъ промысловыхъ доповняючихъ, справоздавець п. ректоръ Франке. — Высказанье опиніи що до проектованои змѣны призначеня фундаціи жидовскои на цѣли рукодѣльничнй имени Марка Бернштайна, справоздавець п. ректоръ Франке. — Внесеня въ справѣ введеня въ житье научнои шевскои робôтнѣ въ Угновѣ, повѣта равского — справоздавець п. Навратиль. — Внесеня въ предметѣ промыслу поворозничого въ Радимнѣ, справоздавець п. Навратиль. — Просьбы о стипендія, справоздавець п. Романовичь. — Прозьбы о пожички и пôдпомоги для рôзличныхъ предпріємствъ промысловыхъ, справоздавець п. дръ Згôрскій. Внесеня членôвъ комисіи.

Пару днѣвъ тому нараджувалась въ будынку соймовымъ анкета пôдъ проводомъ члена выдѣлу, д-ра Іос. Верещиньского, скликана выдѣломъ краєвымъ, надъ резолюціями, ухвалеными соймомъ краєвымъ въ справѣ тарифъ желѣзничихъ въ зносинахъ зъ краєвыми складами публичными у Львовѣ и Краковѣ. Анкетѣ предложено соймовй резолюціи. Перша резолюція: „Взыває ся правительство, щобы тарифа войскова, признавана въ дорозѣ рекламацій желѣзницями державными и приватными для збôжа доставляного для маґазинôвъ войсковыхъ а высланого до переховку и пôдъ адресою краєвыхъ складôвъ публичныхъ та щобы ухилити що-до тыхъ складôвъ I точку розпорядженя додаткового зъ 15 падолиста 1888, выданого до приписôвъ о тарифѣ войсковôй“. Анкета ухвалила дораджувати выдѣлови краєвому старати ся, щобы згадану тарифу войскову признавано и для такихъ пересылокъ, котрй зложенй въ маґазинѣ, ôдтакъ будуть проданй для маґазинôвъ войсковыхъ, та щобы заразомъ ухилено додаткове розпорядженье, котре установлює высокй оплаты манипуляційнй. Анкета пôдперла безъ змѣны слѣдуючй двѣ резолюціи, щобы ґенеральна дирекція желѣзниць державныхъ утворила у Львовѣ стацію реекспедиційну для збôжа и спиритусу на желѣзници державнôй — та щобы краєвымъ складамъ публичнымъ признали желѣзницѣ державнй и приватнй бодай такй рефакціи въ тарифахъ перевозовыхъ, якй мають и можуть мати приватнй пôдприємцѣ. Послѣдна резолюція дотычно права реекспедиціи спиритусу для складôвъ краєвыхъ у Львовѣ и Краковѣ, не прийшла пôдъ нарады, бо таке право признано уже тымъ складамъ.

Якъ вѣдомо, выдѣлъ краєвый завôзвавъ громаду мѣста Львова, щобы выслала ôдпоручникôвъ для переговорôвъ въ справѣ будовы нового театру. Сею справою займавъ ся маґистратъ и по довшихъ нарадахъ порѣшивъ предложити радѣ мѣйскôй на нынѣшне засѣданье отсй внесеня: 1. Признати театръ за институцію мѣску. 2. Будовы нового театру має пôдняти ся громада, однакъ при якъ найбôльшôй помочи краю. 3. Новый театръ стане на валахъ гетманьскихъ, при самôмъ ихъ кôнци до пляцу Голуховскихъ, напротôвъ каминицѣ, въ котрôй до недавна бувъ высшій судъ краєвый. 4. Кошты будовы театру не мають перевысшити квоты 750.000 зр. 5. Будова театру має тревати $3^1/_2$ лѣтъ. Внесеня сй мають бути директивою для ôдпоручникôвъ громады въ пертрактаціяхъ зъ выдѣломъ краєвымъ, але напередъ мусять одержати апробату рады мѣйскои.

Акція передвыборча.

Рускій головный комитетъ выборчій ôдбувъ вчера дня 15 (27) сѣчня перше свое засѣданье. На тôмъ засѣданю:

1. Доповнивъ ся еще шѣстьма членами, покликавши: судью Ант. Дольницкого, сов. Вас. Ильницкого, проф. Нат. Вахнянина, о. Алекс. Стефановича, проф. Т. Грушкевича и редактора „Дѣла“ Ив. Белея.

2. Уконституувавъ ся, выбравши головою комитету: посла Юліяна Романчука; заступниками головы: крилошанина о. Л. Туркевича и д-ра Омеляна Огоновского, а секретарями адвоката д-ра Костя Левицкого и судью Ант. Дольницкого.

3. Порѣшивъ выготовити ôдозву до Русинôвъ въ справѣ выборôвъ и оголосити єѣ въ „Дѣлѣ“ та порозсылати ôсôбно.

4. Приступити заразъ до завязаня комитетôвъ провинціональныхъ, завзываючи до того всѣхъ щирыхъ патріотôвъ.

У всѣхъ справахъ, дотыкаючихъ выборôвъ, просить Комитетъ ôдносити ся на адресу головы Комитету, посла Романчука.

Все пропивъ, и грунтъ, и копину, и кожухъ, и коралѣ Мотрѣ, а коралѣ краснй, ôсѣмъ шнуркôвъ — все пôшло до жида. Мотря плакала, та ридала, мало очей не выплакала. Неразъ то и просила и посварила, та чи просила, чи кричала, на одно всегда выйшло; Андрухъ жѣнку збивъ, за волосье мыкавъ, копавъ ногами, що и до нынѣ лишивъ ся на грудахъ слѣдъ ôдъ пôдкôвокъ. Господонько святый! Бувало якъ вытверезить ся, то плаче, якъ дитина, неразъ и по ночахъ Мотрю цѣлує, и божить ся, що то вже послѣдный разъ. А прийде вечѣръ, то знову пяный вертає до дому.

Нараѣли люде Мотрѣ, щобы казала надъ нимъ Евангеліє читати. Ажъ до Гомщь пôшла зъ нимъ — тамъ то єгомость знає прочитати — и на хвалу Божу дала и Евангеліє читали Андрухови надъ головою. И помогло, та лишень до другои недѣлѣ.

Нараѣли люде, щобы ôдъ горѣвки присягъ.

Стала просити Мотря чоловѣка: „Шлюбуй! та шлюбуй!“ — упросила. Присягъ Андрухъ въ церквѣ, передъ цѣлымъ народомъ, на самои Матѣньки Божои присягъ разомъ зъ Луцемъ Загорбочнымъ. Оба шлюбовали не пити горѣвки.

Ôдъ того часу пивъ пиво лишень пиво та гербату.

Потому, за кôлька недѣль ставъ пити и оковиту, бо самъ таки Луць, урльопникъ сказавъ на розумъ, що оковитка, то не горѣвка, не хлопска смердюха, а трунокъ паньскій ôдъ хольеры добрый. Порадивъ ся Андрухъ Абрумка, сама правда: „горѣвка — сказавъ жидъ — то є горѣвка, а оковитка то є оковитка“ — рихтельно такъ само и Луць говоривъ.

„Ну якъ не горѣвка то пити можна — гадавъ собѣ Андрухъ“ — та жидъ псявѣра знає ся и на трункахъ и на присязѣ, та и у нихъ є присяга на бублію и на жидôвского Бога.

Такъ вее лишило ся по давному, або змѣнило на гôрше.

Андрухъ може и загибъ-бы пôдъ плотомъ, або пôдъ жидôвскою лавою, кобы не Мотря. Мотря за нимъ полетить, зъ корчмы до дому пяного приведе, не дбає, що Андрухъ еще и на улици єѣ ганьбить и публикує, кричить, що она винна его недолѣ, и бъє и клене, не дбає на то Мотря. Все таки жѣнка и сорочку перепере и шапку и кожухъ справить — бо старе пропивъ все до чиста — и дбає, и гаруе якъ може.

Сильна то була баба та Мотря и душа въ нѣй не абы яка. Бачить, що зле, що чоловѣкъ пяниця все прогайнує, взяла ся за двоє до роботы.

(Дальше буде.)

Рускій головный Комитетъ выборчій складають:

1. посолъ Юліянъ Романчукъ, 2. крил. Л. Туркевичь, 3. д-ръ Омелянъ Огоновскій, 4. д-ръ Кость Левицкій, 5. Антонъ Дольницкій — президія; дальше 6. посолъ д-ръ Дамянъ Савчакъ, 7. крил. Михаилъ Карачевскій 8. о. Иванъ Чапельскій, 9. о. Алексей Тороньскій, 10. проф. Олекс. Барвѣньскій, 11. проф. Дамянъ Гладиловичь, 12. сов. Василь Ильницкій, 13. проф. Наталь Вахнянинъ, 14. о. Александеръ Стефановичь, 15. проф. Теофиль Грушкевичь, 16. редакторъ Иванъ Белей.

Ровночасно выдала „Русска Рада" манифесть до Русиновъ; въ котромъ то манифестѣ каже, що для Руси галицкои, яхъ и для кождого народу суть конечно потрѣбни независими послы, бо таки лишень занечищують кожду справу, и длятого больше шкодять народови, якъ явни здрадники. И для того то въ нынѣшномъ положеню Руси галицкои, одна лишень „Русская Рада дає запоруку, що послы, котри выйдуть зъ еи рамени, будуть дѣйстными представителями народу руского и годно потрафлять обстати въ оборонѣ его правъ. Тому то *„Руская Рада" постановила сповнити свою задачу и заняти ся переведеньемъ надходячихъ выборовъ до Думы державнои.* Чи удасть ся ѣй то? Сумнѣваемо ся. Народъ почувъ слова вирєчени въ соймѣ: *Для такихъ не ма тут мѣсця* и зрозумѣвъ о кимъ они сказани.

Праса вѣденьска переповнена донесенями зъ розличныхъ сторонъ о предвыборчихъ приготованяхъ. У Вѣдни зберуть ся въ найблизшомъ часѣ проводники нѣмецко-либеральнои партіи, котрои засѣданье скликавъ п. Пльенеръ на 8-го лютого. На конференціи той зостане уложена програма акціи выборчои. Акцію тоту розпочали у Вѣдни перви антисемиты. Такожь консерватисты въ Горѣшной Австріи оголосили вже одозву до выбирателѣвъ.

Неменше соціялисти вѣденьски постановили взяти участь и то горячу въ выборахъ. Многи зъ нихъ позыскали собѣ право голосованя черезъ оплаченье найнизшого, конечного до позысканя права голосованя, податку.

Кроника.

— **Дирекція руху** желѣзниць державныхъ въ Краковѣ розписала конкурсъ на 20 посадъ кондукторовъ зъ речинцемъ до 5 лютого с. р.

— **До рады мѣскои въ Станиславовѣ** выбрани минувшого тыждня зъ межи Русиновъ: пралатъ о. Фаціевичь, примарь шпиталю д-ръ Конкольнякъ, адвокатъ д-ръ Иванъ Мандичевскій, и совѣтникъ суду Луцкій — на радныхъ, а купецъ Стахевичь на заступника радного.

— **Товариства станиславовски „Товариство рускихъ женщинъ" и „Бесѣда руска"** уряджують въ суботу дня 31 н. ст. сѣчня IV-ти зъ ряду вечерницѣ въ комнатахъ товариства любителѣвъ музики. Въ проґраму вечерниць входять: продукціи вокальни, гра на цитрѣ, декламаціи, гры товариски и т а н ц ѣ. Комитетъ докладае всѣхъ можливыхъ заходовъ, щобы вечерницѣ выпали по повному вдоволеню Впов, гостей.

— **Вѣдень** зъ всѣми передмѣстями, котри теперь зачислено и долучено до мѣста, числить разомъ 1,332.823 мешканцѣвъ.

— **Мѣсто Петербургъ** числить после послѣдныхъ обчислень, 956.226 жителѣвъ.

— **Новый чудотворець.** Пару днѣвъ тому, приѣхавъ зо Львова до Перемышля якійсь старый, горбатый жидокъ и замешкавъ у Иоськи Блюменфельда въ пивницѣ дому подъ 169 при ул. Мицкевича. Сей часъ по его приѣздѣ, рознесла ся межи жидами вѣсть, що есть онъ чудотворцею и мае способы уздоровлюваня недужныхъ и придбаня потомства бездѣтнымъ сопружествамъ. Колька жидовокъ, а именно Алте Кляйнъ, бажаюча потомства, Дебора Треннеръ, доткнена параліжомъ и Хана Айслеръ такожь слаба, пойшли по пораду до славного чудотворника. Побожный чоловѣкъ одмовивъ надъ ними молитвы, а потомъ взявши одъ Алты Кляйнъ пару заушниць вартости 60 зр., одъ Треннеровои готовкою 120 зр. и пару заущниць, а одъ Ханы Айслеръ 50 зр., вложивъ то въ особни мѣшочки и привязавъ всѣмъ тремъ до одповѣдныхъ частей тѣла, зъ приказомъ, щобы не рухали того ажь за три днѣ, а тогды онъ самъ одвяже, ручачи вже теперь за скуточность. Жидовки однакъ не ждали до третого дня, но скорше поодвязували мѣшочки, въ котрыхъ мѣсто грошей и дорогоцѣнностей, були.... — окравки паперу. Чудотворець, здаєсь не чудеснымъ способомъ, зникъ зъ Перемышля, и до нынѣ еще его не выслѣджено.

— **Въ Бекесъ-Чаба** застрѣливъ ся касіеръ Лябнеръ и книговодчикъ Корнякъ, оба зъ банку людового. Причиною було одкрытье дефравдаціи въ сумѣ 100.000 зр. Головному директорови ледво що вырвано зъ руки револьверъ.

— **Штрейкъ шевцовъ** вѣденьскихъ мае ся почати 2 с. м. Штрейковати мае до 10.000 робoтниковъ одъ — копыта. Домагати ся будуть они трехъ рѣчей, а именно: Заложеня фабричныхъ роботень, десяти годинной працѣ денно и найменшои платнѣ по 14 зр. дла челядниковъ, а по 10 або 8 для помочниковъ тыжнево.

— **Нове жерело щавы** въ Ивоничу одкрыто при пошукованю нафты. Жерело се такъ сильне, що жадне въ Европѣ мѣрити ся зъ нимъ не може.

— **Въ одномъ** зъ мѣстъ ґуберніяльныхъ россійскихъ розухвалили ся жиды до найгоршои степени и въ бѣлый день чѣпали найспокойнѣйшихъ людей. Случило ся разъ, що якійсь жидъ трунувъ въ бѣлый день жену ґубернатора и то такъ сильно, що упала на землю. При арештованю, казавъ ґубернаторъ высѣчи жида кіями. На другій день приходить до ґубернатора адвокатъ жидъ, прибраный после найновѣйшои моды, зъ плѣкою актовъ подъ пахою и урядовымъ голосомъ просить о выданье копіи протоколу, на подставѣ котрого его кліентъ доставъ буками. — „Чи желаете собѣ точнои копіи?" спытавъ ґубернаторъ. — „Такъ есть Ваше Величество." — „Добре. Потрудѣть ся до поліцмайстра. Сейчасъ выдамъ розпоряджєнье". На другій день выдано адвокатови точну копію. Всыпали єму только палокъ, колько доставъ его кліентъ.

— **Сегорочна зима** въ полудневой Россіи одзначує ся величезными снѣгами. Доносять зъ одтамъ, що село Івго, майже цѣлкомъ засыпане снѣгомъ. Въ деякихъ селахъ люде мусять перебивати дѣры въ стрѣхахъ, бо снѣхъ лежить высше дверей. Хаты сполучени суть зъ другими будынками ходниками, выгребаными въ снѣгу. Найгоршимъ однакъ есть бракъ воды, до котрои годѣ достати ся. До того вже теперь нестає пашѣ для худобы.

— **Въ Новогродѣ** згорѣвъ въ понедѣлокъ костелъ. Страту обчислюють на 20.000, а будынокъ бувъ лишень въ половинѣ забезпеченый. Акціи ратунковой проводивъ самъ ґубернаторъ.

— **Дуріють люде!** Сара Бернгардтъ, выбирає ся знову въ артистичну подорожь по свѣтѣ. Теперь подорожь буде тревати три роки, а Бернгардтъ объѣде не лишень Америку, но вступить такожь до Австраліи, на островы Сандвихъ и до Гонолюлю. За каждый выступъ буде Сара брати 3000 фр., а до того трету часть сталыхъ доходовъ. Кошта подорожи такъ еи, якъ и еи товариства, до котрого належать и три псы, поносить импрессарій. За готель платить сама Сара, за що мае зъ горы брати 1000 франковъ тыжнево. Баґажѣ еи мѣстять ся въ осѣмдесятехъ скрынихъ, зъ котрыхъ сорокъ пять мѣстять сами театральни уборы. Потяхъ, призначеный для сеи комедіянтки, зачислити можна до семыхъ чудесъ свѣта, мѣстить онъ спальню, сальонъ, купѣль, все уряджене въ найбольшимъ богацтвомъ. Все то для однои акторки.

— **Театръ Пушкина** въ Петербурзѣ згорѣвъ цѣлкомъ въ Недѣлю.

— **Страшный случай.** Зъ Кієва пишуть, що въ потягу йдучомъ до Курска загорѣвъ вчера межи Нижиномъ а Крулою одинъ возъ II клясы; одинъ подорожный згорѣвъ, четырохъ попекло ся, решта уратовала ся выскоченьемъ черезъ окна поѣзду.

— **Нове средство** противъ сухотъ, вынайшовъ др. Буйвѣдъ зъ Варшавы. Средство, котре якъ самъ каже, вынайшовъ вже на два тыжнѣ передъ Кохомъ, назвавъ др. Буйвѣдъ „туберкулиною".

— **Першій штрейкъ** въ Царствѣ поль. зробили робoтники копальнѣ угля въ Сосновцѣ. Взяло въ нѣмъ удѣлъ надъ два тысячѣ робoтниковъ.

— **Телеграфують** зъ Нового Йорку, що передвчера наступивъ въ копальняхъ угля, коло Монитплеасантъ выбухъ ґазовъ. Надъ сто робoтниковъ остало убитыхъ

— **Баль глухонѣмыхъ** одбувъ ся въ суботу въ Варшавѣ. Музыка грала якъ звычайно, а глугонѣми гуляли охочо ажь до 7 рано.

— **Одинъ** зъ московскихъ цензоровъ, вычеркнувъ 13 стиховъ въ нереданого до друку корану. Середъ Мусулмановъ выкликало се велике невдоволенье, котре поділяють такожь и азійски племена. Въ Азіи середной и на степахъ кирґизкихъ, протестуюсь всѣ голосно противъ властей россійскихъ. Емиръ Бухары и ханъ Хивы, постановили выслати до царя депутацію, зъ просьбою о покаранье зухвалого цензора и о усуненье его розпоряджения.

Вѣсти епархіяльни.

Аеп. Львовска.

Въ пропозиціи на Фрагу, дек. ходоровского, умѣщени оо.: 1. Вол. Лол, Лотоцкій, 2, Єронъ Кмицикевичь, 3. Юл. Гялькевичь и І. Палѣѣвъ.

До кан. институціи завозвани оо.: Вас. Молчко на Сервиры и Мих. Гаврилюкъ на Иловъ.

Завѣдательство ex currendo Великополя одержавъ о. Григ. Пригихко, сотрудникъ зъ Добростанъ.

Правительство выасиґнувало платню прив. сотрудникови въ Выбудовѣ въ квотѣ 300 зр. на продовженье одного року.

Митр. консисторія однеслась до президіи намѣстництва що до згоды на кан. институцію оо.: Петра Радвикевича на Вишенку малу и Льва Тарнавского на Подлисье; — вставилась о даръ ласки для священичои вдовы Анны Тарновскои.

ТЕЛЕҐРАМЫ.

Вѣдень, дня 30 сѣчня. Цѣсарь Вильгельмъ поручивъ зложити завтра, яко въ рочницю смерти Архикнязя Рудольфа, вѣнецъ на его гробѣ съ подписею! Щирому пріятелеви — цѣсарь Вильгельмъ II.

Вѣдень 30 сѣчня. Подорожь Найдост. Архикнязя Фердинанда де Естъ до Петербурга, котра мала наступити 2 лютого, одложена на 4-ого або 5-ого.

Берлинъ, дня 30 сѣчня, Команду 9-того корпусу арміи мае по генералѣ Лѣщиньскимъ обняти шефъ генерального штабу Waldersee.

Брукселя, 30 сѣчня. Похороны престолонаслѣдника Бальдуина, одбули ся при незмѣренномъ наплывѣ публики. Присутными були: король, цѣлый дворъ, прускій князь Генрикъ и прочи чужи князѣ. Тѣло зложено въ гробахъ родинныхъ въ Лякенъ.

Бѣлградъ, 30 сѣчня. Габинетъ подавъ ся до димиссіи. Властивою причиною, для котрои министеръ справъ внутрѣшныхъ подавъ ся до димиссіи було то, що хотѣвъ онъ, щобы політика цѣлого габинету вела ся въ радикальномъ смыслѣ. Правдоподобно буде Пасхицови повѣрене утворенье нового габинету.

Поѣзды желѣзничи.

Посля годинника львовского. (Одъ 1 жовтня 1890).

До Львова приходять:	Поѣздъ поспѣшн. або кур.	Поѣздъ особовый	Поѣздъ особовый	Поѣздъ мѣшаный
Зъ Кракова	4·03	9·28	8·50	7·15
Зъ Подволочискъ	2·20	7·30		3·15
Зъ Подволочискъ на Подвамче	2·08	7·01		2·38
Зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятына и Станіслава		8·30		
Зъ Будапешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіслава		12·08		
Зъ Сучавы, Черновець, и Станіслава		6·53		
Зъ Букарешту, Яссъ, Черновець, Гусятина и Стан.		2·—		
Зъ Букарешту, Яссъ, Черновець, Гусятина и Стан.	8·—			
Зъ Белзця (Томашева)				5·41
Зъ Белзця (лишь у вторки и пятницѣ)				10·17
Зо Львова одходять:				
До Кракова	2·28	8·30	4·20	7·20
До Подволочискъ	4·11	9·50		10·35
До Подволочискъ на Подвамче	4·22	10·15		11·05
До Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіслава и Гусятина		5·55		
До Стрыя, Хирова и Сухи		10·20		
До Стрыя, Хирова, Сухи, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіслава и Гусятина		8·45		
До Станіслава, Черновець, Яссъ, Букарешту и Гусятина	9·16			
До Станіслава, Черновець. Яссъ и Букарешту		4·30		
До Станіслава, Гусятина, Черновець и Сучавы		10·16		
До Белзця (Томашева)				8·03
„ лишь въ пятницѣ				2·29
„ лишь во вторки				4·43

Примѣтка: Годины подчеркнени лінійкою означають часъ ночный одъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоитъ 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрî частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроты кровы, недокревности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

Торговля основана въ р. 1789.

Цѣлкомъ свѣжій транспортъ

ГЕРБАТЫ ХИНЬСКОИ

одержала и поручае торговля

Фридриха Шубута

у Львовѣ

Ринокъ ч. 45

Цѣнники докладни безплатнî и оплатно.

Полотна льняни Корчиньскî
и иншî выробы
найтревальшій и найдешевшій.
Пробки franco.

Вл. Ґонетъ,
въ Корчинѣ коло Кросна.

Яковъ Федеръ

мѣскій лѣкарь и акушеръ
бувшій секундаріюшъ общого шпиталя у Львовѣ, осѣвши въ **Устю зеленôмъ**, лѣчить всякî слабости въ кругъ медицины и хирургіи входячî.

Єдинымъ ратункомъ

ДЛЯ ХУДОБЫ

въ часѣ давленя въ горлѣ єсть

Прирядъ ґумовый
котрый поручае дешевше якъ всюда спеціяльный маґазинъ выробôвъ ґумовыхъ

Р. КРИММЕРА
у Львовѣ „Готель французскій“.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улиця Жовкôвска (коло заставы), поручае знанî зъ доброты своей и письмами узнаня надгородженî средства курацîйнî, а перше всего:

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, исхіосъ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Подяка. Добротвôръ, 13 марта 1890.

Вп. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Передъ кôлькома лѣтами черезъ апопльексію утративъ я силу въ правôй руцѣ, що тымъ тяжше мя дôткнуло, що зъ причины того мусѣвъ я покинути выгôдне мѣсце яко офиціялиста приватный и зôставати зъ моеи родиною безъ найменшои помочи.

Въ моихъ терпѣняхъ уживавъ я найрозличнѣйшихъ средствъ, якî менѣ тôлько раджено, но все на дармо.

Допера уживанье черезъ довшій часъ **„Нервотону“**, препоручуваного въ анонсахъ **„Календаря здоровя Льеопольда Литыньского“**, доказало чуда! Ото теперь рушаю рукою якъ давнѣйше. Дякую Вамъ Пане, що своимъ чудеснымъ средствомъ стали вы найбôльшимъ добродѣемъ терпячихъ людей.

Антоній Новаковскій.

Груднî зѣля Д-ра Зебургера
противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.
Цѣна фляшки 20 кр.

Въ интересѣ здоровля!

Прошу жадати

„LA COMETE“

найлѣпшî паперцѣ и тутки цигаретовî зъ выставы паризкои (зъ водянымъ написомъ: „*Lepic fréres Paris*“) цѣлкомъ нешкôдливî.
1 пуд. „La Comete“ $^{60}/_{120}$ злр. 3, 1000 тутокъ „La Comete“ вл. 1·20
Складъ исключный

Братя ЕЛЬСТЕРЪ
Львôвъ ул. Сиктуска ч. 3.
ФИЛІЯ
Пляць капитульный ч. 3.
Купцѣ дôстають рабатъ.

Новôсть!

Вебы чисто льняни 30-лѣтнои вытреваюсти, довгота штуки 60 лôктей и ширина 88 смт., цѣна ôдъ 22 злр. и высше поручае **Перша краєва фабрика ткацка у Львовѣ,** ул. Академицка ч. 2. **Краковъ,** улиця Славковска ч. 1, **Тернопôль,** ул. Ґимназіальна ч. 30.

Пробки на жаданье дармо и franco. (A)

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купує и спродає

всякî ефекта и монеты

по курсѣ денномъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жадной провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

$4\frac{1}{2}\%$ листы гипотечнî.	4% пожичку пропинацîйну галицку.
5% листы гипотечнî преміованî.	5% „ „ буковиньску.
5% листы гипотечнî безъ преміи.	$4\frac{1}{2}\%$ пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Тов. кредитового земс.	
$4\frac{1}{2}\%$ листы Банку краєвого.	$4\frac{1}{10}\%$ пожичку пропинацîйну угорску.
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку краєву галицку.	

4% угорскî Облигацiи индемнизацîйнî, котрî то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купує и продає **по цѣнахъ найкорыстнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного пріймае ôдъ Вп. купуючихъ всякî **вылосованî, а вже платнî мѣстцевî** паперѣ цынни, якъ такожъ **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцевî,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушêвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрî самъ поносить.

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, вирабляє фабрыка выробôвъ гиґіенично - диететичныхъ **Льеопольда Литиньского** у Львовѣ и высылає щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованье.

Кефиръ есть найлѣпшымъ зъ истнуючыхъ средствъ ôдживчыхъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика **Льеопольда Литыньского,** Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

Др. І. Ґуссманнъ
ул. Жолкôвска ч. 38.
ординує ôдъ 8 — 9 рано и ôдъ 2—4 по полудни.

Торфъ прасованый

въ поленахъ.

Найтаньшій опалъ за 7 зл. 56 кр. за 20 сотнарôвъ зъ доставою до дому въ простъ въ Дублянъ, фѣра мѣститъ 40 мѣшкôвъ

Замовленя пріймає гандель
Іоана Важного,
Чарнецкого, ч. 2.

Увага. Понеже великій напливъ замовлень, прошу вчасно замавляти.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикаръ у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы),

поручає знанî зъ доброты своей и письмами узнаня надгородженî средства курацîйнî, а перше всего:

СИРОПЪ КОКЛЮШЕВЫЙ

цѣна фляшки разомъ зъ способомъ ужитя 40 кр.

Подяка. Вп. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь въ мѣсци.

Честный Пане!

Кôлька тыжнѣвъ тревающій коклюшь, вычерпавъ вже бувъ всѣ силы трилѣтнои моеи дитины. Я робивъ все, що менѣ раджено—но все на дармо. Напады кашлю були такъ частî и такъ сильнî, що встрясали цѣлымъ организмомъ бѣдной дитины и спонукували чувати при ней якъ день, такъ нôчь. По кождôмъ такôмъ атаку наступало довге ôддѣлюванье флеґмы, страшне для дивлячихъ ся на муки слабои дитины.

Въ анонсахъ „Литыньского Кальендарь Здоровля“ вычитавъ я о сиропѣ коклюшевôмъ и уживъ средства того, котре вже по кôлькаразовôмъ ужитю зменшило напады кашлю, а фльеґма зъ легкостію ôддѣляти ся стала. По ужитю двохъ фляшочокъ навѣть и слѣды коклюша уступили. На пôднесенье заслугує такожъ тое, що дитина охотно дуже заживала тое средство задля приемного смаку тогожъ.

Прошу приняти горячу подяку ôдъ ôтця, котрому уздоровили Вы дитину а заразомъ прошу тую подяку розпространити на корысть терпячои людскости. Зôстаю зъ вдячностію и поважаньемъ Юлій Крейссъ ц. к. надпоручникъ и офицеръ економичный въ шпиталю гарнизоновôмъ у Львовѣ. Львôвъ, 1 Марця 1890.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.